

HVIEZDIČKA SMEJKA

Monika Grilka
ilustroval Mirek Vostrý

HVIEZDIČKA SMEJKA

Monika Grilka
ilustroval Mirek Vostrý

HVIEZDIČKA SMEJKA

Text © Monika Grilusová, 2023

Ilustrácie © Mirek Vostrý, 2023

ISBN 978-80-974392-1-7 (pdf)

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná ani šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez súhlasu držiteľa autorských práv.

OBSAH

ROZPRÁVKA NA DOBRÚ NOC.....	6
SMEJKINA ROZLÚČKA	10
NEZABUDNUTELNÉ STRETNUTIE	14
MÚDROŠŤ PLANÉTKY.....	20
NÁJDENIE HĽADANÉHO?	34
OSUDOVÉ ROZHODNUTIE.....	42
ŽIARA HVIEZDIČKY.....	50

ROZPRÁVKA NA DOBRÚ NOC

Katka sa uložila do postielky ako každý večer.
„Maminka, povieš mi rozprávku?“ opýtala sa mamičky.

„Samozrejme,“ odpovedala mamička.

Každý večer jej rozprávala rozprávku. Vždy o niečom inom. Katka sa prikryla zamatovo hebučkou perinkou. Vo svojej postielke sa jej veľmi dobre spinkalo. Vankúšik jej pripomínal obláčik a perinky z páperia sa hodvábne dotýkali jej pokožky a hladili ju ako jemný vánok. Bolo to také príjemné. Na tejto postielke sa jej vždy krásne zaspávalo a sladko prespala celú noc.

Rovnako to malo byť aj túto noc. Katka sa už veľmi tešila na rozprávku od svojej maminky. Nevedela sa jej dočkať. Zbožňovala, keď jej mamička rozprávala rozprávku. Boli také pekné a vždy sa skončili šťastne. Katuška bola uložená v postielke a maminka začala rozprávať. Mala bohatú fantáziu. Vôbec nepotrebovala knižky, aby rozprávku čítala, jednoducho sa len nechala unášať svojou predstavivosťou. A Katka jej rozprávky doslova hltala, tak ju zaujímali.

„Tentokrát to bude o hviezdičke,“ povedala maminka.

„Hviezdy sú krásne,“ odpovedala Katka zasnívane.

„Áno, sú.“

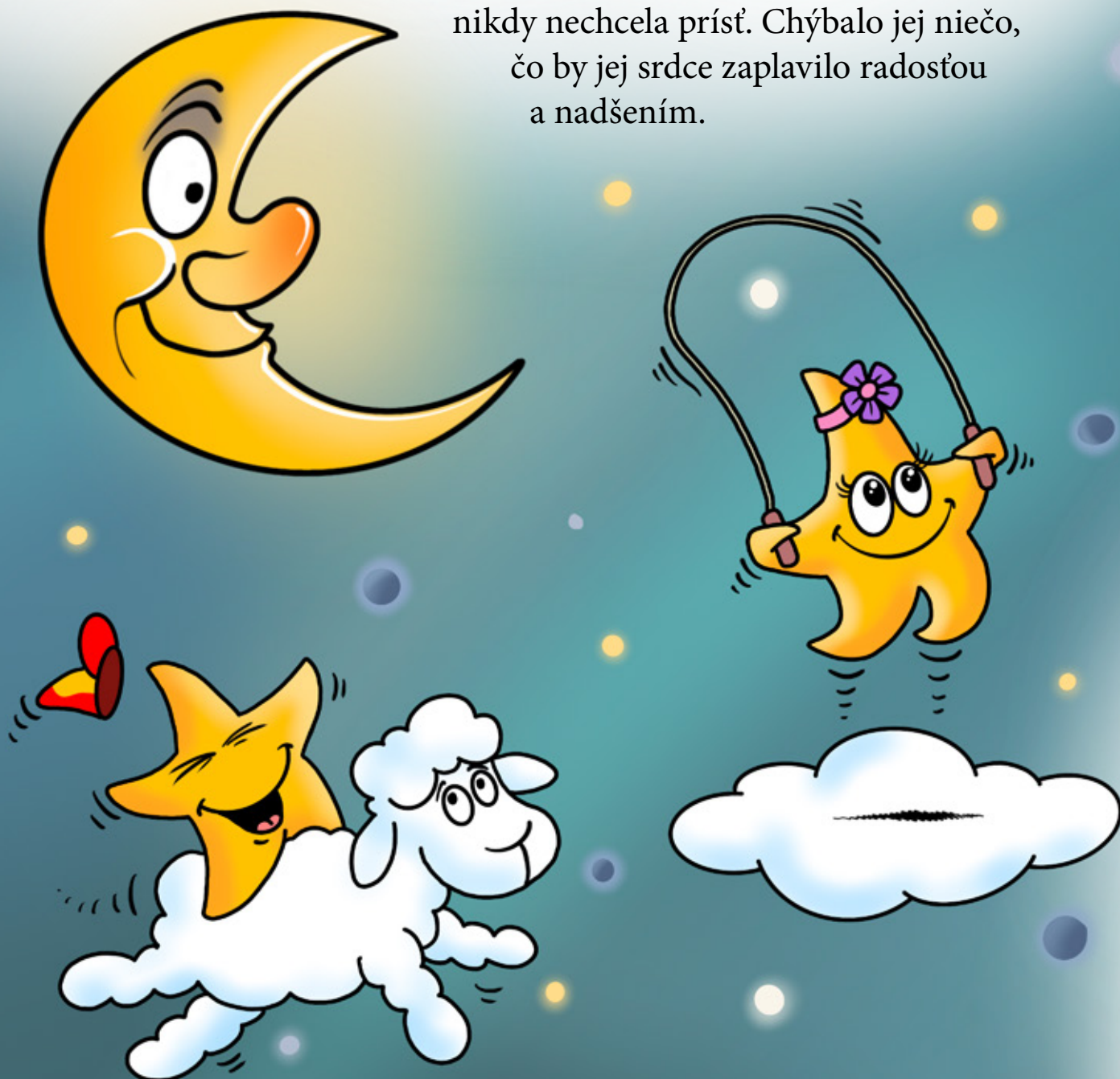
A mamička začala rozprávať.

Na obláčiku žila hviezdička. Volali ju Smejka, pretože sa často usmievala. Napriek tomu bývala občas smutná, len to nedávala najavo. Chcela hviezdám, mesiacu, slniečku i dúhe šíriť len úsmev. Túžila po tom, aby sa všetci pri nej cítili dobre, a tak sa na nich vždy usmievala. Smejka bola ešte maličká a rada sa hrala. Medzi hviezdičkami mala mnoho kamarátov a tí ju mali veľmi radi. Volali ju k sebe domov, aby sa spolu hrali rôzne hry. Smejka bola vtedy šťastná. Bola medzi svojimi kamarátmi.

Napriek tomu prišli aj také dni, keď sa často cítila sama. Vedela, že jej v živote čosi chýba, niečo, čo by ju spravilo naozaj skutočne šťastnou, čo by ju naplnilo svetlom, čo by si veľmi vážila, pretože by vedela, že niečo také je vzácne a o čo by nikdy nechcela prísť. Chýbalo jej niečo, čo by jej srdce zaplavilo radosťou a nadšením.

Chýbala jej skutočná kamarátka, s ktorou by vytvorila hlboké spojenie. S ktorou by si rozumeli občas aj bez slov. Nemuseli by mať na všetko rovnaký názor, to vôbec nie, stačilo by, že by si jedna druhú vážili a ctili, obdivovali a podporovali by sa navzájom i pomáhali si.

Po takej kamarátke hviezdička túžila. Po kamarátke, na ktorú by sa zakaždým tešila, keď sa stretnú a aj keby sa niekedy náhodou nezhodli, vždy si nájdu opäť k sebe cestu, pretože sa dokážu jedna druhej otvoriť a ak to bude potrebné, aj ospravedlniť sa a odpustiť si.

Hviezdička vedela, že taká kamarátka musí niekde existovať, no zatiaľ ju nemala vo svojom živote. A pretože jej veľmi chýbal niekto taký, jedného dňa sa rozhodla, že sa vyberie takú kamarátku pre seba pohľadať.